

Gitte Seeberg (KF):

Da Det Konservative Folkepartis ordfører, fru Pernille Sams, ikke kan være til stede, har jeg lovet at redegøre for vores dybe skepsis over for dette forslag.

Det er et helt specielt forslag, vi her har til behandling. I den konservative folketingsgruppe er vi bestemt ikke imponerede. Det er ikke alene ugennemarbejdet, det er også ugennemænktheden. Man vil skærpe ansvarsbestemmelserne og straffebestemmelserne for bestyrelsesmedlemmer og direktører bl.a. ved at lette beviskravene, skriver man. Men hvad betyder det?

Ja, det betyder, at det ikke længere skal anses for bevist, at en person har begået noget galt; det skal kun være sandsynligt. Det vil være konsekvensen af forslaget. Man kan jo ikke gradbøje, om en ting er bevist eller ej. Enten er det bevist, eller også er det ikke bevist. Halvt bevist er ikke bevist i et retssamfund. Og det bør det bestemte heller ikke være.

Hvad er det dog for en retstilstand at ønske sig, og hvorfor ønsker man dog kun denne lovløshed for netop bestyrelsesmedlemmer og direktører? Nej, det er populistisk pladder, og en anelse selverkendelse lyser da også ud af de afsluttende linjer i bemærkningerne, hvor man oplyser, at man har opgivet at løse de mere detaljerede lovtekniske problemer ved forslaget. Vi stemmer imod.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Også i SF har vi undret os over de meget milde domme over bestyrelsesmedlemmerne i Nordisk Fjer, og derfor er vi positive over for forslagens intentioner. Vi vil godt overveje, om den tekniske udformning er korrekt, om det er rigtigt, at det netop er bevisbestemmelsen, der skal lempes, eller det er andre bestemmelser, der skal skærpes. Vi vil under alle omstændigheder se positivt på forslaget under udvalgsarbejdet.

Frank Aaen (EL):

Vi er i Enhedslisten positive over for forslagens intentioner. Vi er enige i, at man meget tit ser, at forbrydere inden for økonomisk kriminalitet kan gå frit ud af retssalen med alle pengene i baglommen, fordi det simpelt hen er for svært at løfte bevisbyrden. Det er for svært at bevise, at det, der gjorde, at man tilfældigvis lige fik en million kroner i baglommen, var noget, man var kommet til at gøre med vilje, og derfor bliver man altså ikke dømt.

Jeg tror, man skal se bagmandspolitiets manglende resultater over en lang periode bl.a. på baggrund af, at det er for vanskeligt at løfte beviset i sager om økonomisk kriminalitet, og i den forbindelse så vi gerne en analyse af bagmandspolitiets arbejde og resultater i de senere år. Jeg er desværre ikke sikker på, at det kun er besvær med bevisbyrden, der er baggrunden, men vi kan i hvert fald notere os langsommeligheden og manglende resultater, og vi vil sådan set gerne være med til at pege på, at der er noget, der skal gøres bedre og strammes op.

I den forbindelse kunne det være interessant, hvis vi kunne få en oversigt over, hvad det er for nogle steder i bevisførelsen, hvor det kniber for anklagemyndigheden at løfte bevisbyrden. Så kunne vi jo få en lidt mere kvalificeret debat af den side, for jeg er enig i, at det selvfølgelig også er nogle områder, hvor vi skal bevæge os med forsigtighed, sådan at vi ikke kommer til at dømme folk, uden at det faktisk er bevist, at de er skyldige.

Jeg vil godt i forlængelse af det her pege på en problemstilling, vi selv rejser fra Enhedslistens side i forlængelse af selskabstømmersagerne, hvor vi også mener, vi bør diskutere, om ikke bestyrelsesmedlemmer og andre bør have et ansvar for at gøre myndighederne opmærksom, når de ved, at der foregår systematisk snyd. Vi ved godt, at debatten her er ømtålig, men vi mener i hvert fald, at når man f.eks. i en bank eller i et forsikringsselskab og andre steder i betroede virksomheder får viden om, at der foregår noget kriminelt, der foregår snyd over for det offentlige, også kan pålægges at gøre opmærksom på, at det snyd foregår.

I det hele taget er det et interessant emne, Fremskridtspartiet har taget fat i her, og vi så meget gerne, at noget i den her retning kunne vedtages.

Ole Donner (DF):

I det foreliggende beslutningsforslag fra Fremskridtspartiet ser vi positivt på den første del, hvor man pålægger regeringen at fremsætte et forslag, hvorved ansvarsbestemmelserne og straffebestemmelserne skærpes. Det kan godt være rigtigt, at der kan være behov for det, og derfor glæder vi os til, at vi kommer til at diskutere sagen i udvalget for at se, hvilke tiltag der kan være brug for.

Til gengæld vender vi os imod den sidste del, hvori der står: